

gamle Pensionister den samme Støtte, men efter mere rationelle Regler.

Hovedsynspunktet for Regeringsforslaget var dette, at de egentlige Pensionister, det vil sige de, for hvem Pensionen var af en saadan Størrelse, at den i sin Tid var bestemt til at være et virkeligt Livsophold, skulde stilles noget bedre. Derimod var der en hel Del ganske smaa Pensioner og Understøttelser paa under 100 Kr., som aldrig har været bestemt til at være i den Forstand egentlig Pension, der skulde tjene til Livsophold, men som kun var tænkt at skulle være en endog lidet betydelig Understøttelse. Men som Følge af Reglerne baade i Loven af 1919 og den følgende Lov af 1920, den, der nu gælder, er der sket saa overordentlig store Forhøjelser af disse ganske smaa Pensioner og Understøttelser, at de er kommet til at staa helt i Misforhold til, hvad der oprindeligt var Tanken; en Pension f. Eks. paa 18 Kr. kommer op paa ca. 800 Kr. Og det har jo ikke alene ikke været Meningen, men det kommer ogsaa undertiden til at staa i et ret grelt Misforhold til, hvad saadanne pensionslignende Understøttelser kan beløbe sig til efter den nugældende Praksis, som baseres paa Tjenestemandsløven og Analogier med den.

Lovforslaget er blevet omformet i Folketinget paa forskellige ret væsentlige Punkter, og navnlig med Hensyn til dette Spørgsmaal om at komme til en rimeligere Regulering af de ganske smaa Pensioner og Understøttelser har Regeringens Forslag ikke kunnet trænge igennem i Folketinget, idet samtlige Partier dér har været enige om en Betragtning, som jeg naturligvis ingenlunde vil frakende Værdi, men som jeg dog synes kun har en relativ Værdi, nemlig den, at nu har de med de ganske smaa Pensioner og Understøttelser i flere Aar nydt dette Gode at faa Beløbet mangedoblet, og nu vilde det være Synd at tage det fra dem. Det var heller ikke Regeringsforslagets Mening helt at tage det fra dem, for der var aabnet forskellige Ventiler, som tillod, at disse Understøttelser endda kunde være af en Størrelse, der var adskillige Gange over, hvad der oprindeligt var tænkt, og for saa vidt der blev en Difference mellem den nedsatte Pension og den, de har haft i Henhold til Loven af 1920, skulde denne Difference nedbringes gradvis i Løbet af 5 Aar efter lignende Regler som dem, der gælder for Aldersrente. Saaledes havde Regeringen tænkt sig det, men man mente i Folketinget, at disse Mennesker havde faaet

en Slags Hævd paa Forholdet, som de var nu, og man har derfor kun foretaget en ringe Regulering nedefter.

En anden Ting, der fandtes i Regeringsforslaget, men som heller ikke findes i det Forslag, der foreligger for det høje Landsting, var en Fiksering af Konjunkturtillæget. Regeringen er gaaet ud fra den Betragtning, at det netop for de gamle Pensionister, hvoriblandt der jo findes mange særdeles gamle Mennesker, var uheldigt at have alt for bevægelige Pensioner. Pensionerne er jo ikke større, end at man meget let sætter sig fast paa den Levefod, som svarer til Pensionen, og man er ikke rigtig hjemme i alle de Regler, der gælder for automatisk Nedgang af Dyrtdistillæget, og endnu mindre kan man forlange, at de gamle Pensionister skal følge med i de politiske Kampe om Konjunkturtillæget; kort sagt, en skønne Dag staaer de overfor en ikke uvæsentlig Forringelse af deres Indtægter. Jeg har ment, at man ganske vist ikke kunde fritage de gamle Pensionister for, at deres Dyrtdistillæg varierede automatisk med Pristallet, det kan man ikke undtage nogen fra, men man kunde fiksere Konjunkturtillæget, og jeg havde foreslaaet at fiksere det til, hvad det var efter den Afgørelse, der blev truffet i Fjor, da, som det vil erindres, Tjenestemænd og Pensionister efter Tjenestemandsløven af 1919 fik en Nedsættelse af Konjunkturtillæget med $\frac{1}{3}$, hvorimod de gamle Pensionister slap med en Nedsættelse paa $\frac{1}{6}$. Dette Konjunkturtillæg, der saaledes blev skabt i Fjor for de gamle Pensionister, vilde Regeringen fæstne som et fast, uforanderligt Tillæg til Pensionen. Naturligvis er jeg ganske klar over, at om end dette efter min Mening vilde have medført en stor Fordel for de gamle Pensionister og være en for dem mere egnet Ordning end den, at baade Dyrtdistillæg og Konjunkturtillæg stadig bevæges, kunde det medføre Ulemper. Det kan jeg godt se. Det medfører den Ulempe, at saafremt Konjunkturtillæget gik meget stærkt ned for Pensionisterne efter den nugældende Tjenestemandsløve, vilde der i forskellige Tilfælde kunne komme det Misforhold, at de gamle Pensionister fik mere end de nye, endskønt den Løn, hvorefter deres Pension skulde beregnes, havde været meget mindre. Dette var ogsaa et Forhold, man ikke kunde ønske skulde finde Sted. Helt kan det imidlertid ikke undgaaes. Ogsaa efter Reglerne i det Forslag, der nu ligger paa Landstingets Bord, kan der paa vises adskillige Tilfælde, hvor de gamle